บทที่ 5
สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาที่ศึกษาแบบภาคตัดขวาง (Cross-Sectional Descriptive Study) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวแปรทำนายพฤติกรรมทางเพศในบริบทความแตกต่างของรูปแบบวิธีการวัดในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐบาล อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยมีสมมติฐานการวิจัยว่าลักษณะทางประชากร เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง สัมพันธภาพในครอบครัว ลักษณะการพักอาศัย สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนสนิท อย่างน้อยหนึ่งตัวแปรมีผลและร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐบาล อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างห้องเรียนแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลากห้องเรียนทุกระดับชั้นๆ ละ 2 ห้องเรียน แบ่งเป็นกลุ่มห้องเรียนสายวิทย์ และกลุ่มห้องเรียนสายศิลป์ รวมทั้งสิ้น 30 ห้องเรียน จากนั้นเลือกนักเรียนทั้งหมดในห้องเรียนที่สุ่มได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง รวม 782 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีรูปแบบสองรูปแบบ ได้แก่ รูปแบบแบบสอบถามที่เป็นกระดาษ และรูปแบบแบสอบถามที่เป็นคอมพิวเตอร์ออนไลน์ โดยรูปแบบแบบสอบถามทั้งสองรูปแบบมีรายละเอียดของข้อคำถามที่เหมือนกัน ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ ทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน มีค่าความเที่ยงมากกว่า 0.7 ทุกส่วน

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยถึงผู้อำนวยการโรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียน เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย และขอความยินยอมและสมัครใจจากกลุ่มตัวอย่าง และครูประจำชั้นก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งเน้นย้ำเรื่องการรักษาความลับ ให้นักเรียนทำแบบสอบถามทั้งสองรูปแบบ เพื่อหาว่าตัวแปรทำนายพฤติกรรมทางเพศของรูปแบบการวัดทั้งสองรูปแบบเป็นอย่างไร และระยะเวลาทำแบบสอบถามแต่ละรูปแบบให้ทำรูปแบบแรกต้นคาบและรูปแบบสองท้ายคาบ โดยผู้วิจัยอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามอย่างละเอียด ติดตามและรวบรวมแบบสอบถาม จากนั้นนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลการวิจัยโดยสรุปดังนี้

1. ลักษณะทางประชากร

จากการศึกษา พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.2 และเพศชาย ร้อยละ 40.8 มีอายุเฉลี่ย 16.7 ปี และมีอายุระหว่าง 15-20 ปี ระดับการศึกษาส่วนมากอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 47.8 รองลงมาคือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 34.1 และ 18.0 ตามลำดับ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 66.8 แยกกันอยู่ ร้อยละ 28.1 และเป็นหม้าย ร้อยละ 5.0

2. ปัจจัยนำ

2.1 เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ พบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างของวิธีการวัดทั้งสองรูปแบบ มากกว่าร้อยละ 80 เห็นด้วย ถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ในเรื่อง ผู้หญิงควรยึดถือคำสอนเรื่องการรักนวลสงวนตัว (PQ ร้อยละ 93.4, CQ ร้อยละ 93.1) และฝ่ายชายควรให้เกียรติแฟนโดยการหลีกเลี่ยงการมีเซ็กซ์ก่อนแต่งงาน (PQ ร้อยละ 83.8, CQ ร้อยละ 83.4) และมากกว่าร้อยละ 50 ไม่เห็นด้วย ถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ในเรื่อง การมีเซ็กซ์กับแฟนเป็นการแสดงถึงความรักที่มีต่อกัน (PQ ร้อยละ 61.7, CQ ร้อยละ 61.8) ผู้หญิงที่ยอมเสียตัวให้ผู้ชายเป็นการแสดงออกว่ารักผู้ชาย (PQ ร้อยละ 64.8, CQ ร้อยละ 59.5) การมีคู่นอนหลายคนเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น (PQ ร้อยละ 74.3, CQ ร้อยละ 74.7) การมีเซ็กซ์กับแฟนในวัยเรียนไม่จำเป็นต้องใช้ถุงยาง-อนามัยเพราะปลอดภัยแน่นอน (PQ ร้อยละ 87.1, CQ ร้อยละ 86.5) การคุมกำเนิดมีส่วนช่วยให้กล้ามีเซ็กซ์มากขึ้น (PQ ร้อยละ 54.6, CQ ร้อยละ 53.8) นอกจากนั้น นักเรียนกลุ่มตัวอย่างของวิธีการวัดทั้ง 2 รูปแบบ ตอบว่า ไม่แน่ใจ ในเรื่อง การเดินโอบกอดกับคนรักในที่สาธารณะเป็นสิทธิส่วนบุคคล (PQ ร้อยละ 33.9, CQ ร้อยละ 31.5) เป็นสิ่งที่น่าละอายถ้าหากชายและหญิงมีเซ็กซ์กันก่อนแต่งงาน (PQ ร้อยละ 34.7, CQ ร้อยละ 31.8) และการทดลองอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานเป็นเรื่องปกติที่ควรทำ (PQ ร้อยละ 37.6, CQ ร้อยละ 33.8)

และจากผลการวิเคราะห์เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศโดยรวม พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศโดยรวมอยู่ในระดับสูงและระดับปานกลาง (PQ ร้อยละ 49.1, CQ ร้อยละ 48.2) และ (PQ ร้อยละ 43.5, CQ ร้อยละ 43.1) ตามลำดับ และที่มีเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับต่ำมีเพียง (PQ ร้อยละ 7.4, CQ ร้อยละ 8.7) เท่านั้น

2.2 การเห็นคุณค่าในตนเอง พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างของวิธีการวัดทั้งสองรูปแบบ มากกว่าร้อยละ 80 เห็นด้วย ถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ในเรื่อง รู้สึกว่ามีคุณค่าเท่าเทียมกับคนอื่น (PQ ร้อยละ 82.6, CQ ร้อยละ 84.4) รู้สึกว่าตัวเองยังมีสิ่งที่ดีอยู่หลาย

อย่าง (PQ ร้อยละ 82.3, CQ ร้อยละ 84.0) สามารถทำสิ่งต่างๆ ได้ดีเท่าเทียมกับคนอื่นๆ (PQ ร้อยละ 80.8, CQ ร้อยละ 84.6) มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง (PQ ร้อยละ 85.7, CQ ร้อยละ 86.7) และโดยรวมแล้วรู้สึกพึงพอใจในตนเอง (PQ ร้อยละ 82.8, CQ ร้อยละ 83.9) และส่วนใหญ่ตอบว่าไม่แน่ใจ ในเรื่อง รู้สึกว่าตัวเองไม่ค่อยมีอะไรน่าภูมิใจ (PQ ร้อยละ 38.9, CQ ร้อยละ 35.3) นอกจากนั้น นักเรียนกลุ่มตัวอย่างของวิธีการวัดทั้ง 2 รูปแบบ มากกว่าร้อยละ 60 ไม่เห็นด้วย ถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ในเรื่อง รู้สึกว่าไม่ภาคภูมิใจและยอมรับนับถือตนเอง (PQ ร้อยละ 60.0, CQ ร้อยละ 60.5) รู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่า (PQ ร้อยละ 75.3, CQ ร้อยละ 74.5) รู้สึกว่าตัวเองไม่มีอะไรดีเลย (PQ ร้อยละ 75.9, CQ ร้อยละ 75.7) และรู้สึกว่าตนเองมีความโน้มเอียงที่จะเป็นคนล้มเหลว (PQ ร้อยละ 69.1, CQ ร้อยละ 68.9)

และจากผลการวิเคราะห์การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวมอยู่ในระดับสูงและระดับปานกลาง (PQ ร้อยละ 54.5, CQ ร้อยละ 54.7) และ (PQ ร้อยละ 41.2, CQ ร้อยละ 41.8) ตามลำดับ และที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับต่ำมีเพียง (PQ ร้อยละ 4.3, CQ ร้อยละ 3.5) เท่านั้น

3. ปัจจัยเอื้อ

3.1 สัมพันธภาพในครอบครัว พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างของรูปแบบวิธีการวัดทั้งสองรูปแบบ มากกว่าร้อยละ 60 ตอบว่า ปฏิบัติเป็นประจำ ถึง ปฏิบัติบ่อยครั้ง ในเรื่อง คนในครอบครัวจะคอยให้คำปรึกษาเมื่อฉันมีปัญหา (PQ ร้อยละ 65.2, CQ ร้อยละ 63.4) เมื่อเกิดปัญหาในครอบครัวคนในครอบครัวจะร่วมกันแก้ปัญหา (PQ ร้อยละ 66.8, CQ ร้อยละ 67.3) และคนในครอบครัวคอยให้ความช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ เสมอ (PQ ร้อยละ 78.4, CQ ร้อยละ 75.5) และมากกว่าร้อยละ 60 ตอบว่า ปฏิบัติบางครั้ง ถึง ปฏิบัตินานๆครั้ง ในเรื่อง คนในครอบครัวมีปากเสียงทะเลาะเบาะแว้งกัน (PQ ร้อยละ 77.3, CQ ร้อยละ 76.0) และคนในครอบครัวจะพูดกันด้วยอารมณ์มากกว่าที่จะใช้เหตุผล (PQ ร้อยละ 64.9, CQ ร้อยละ 64.1)

และจากผลการวิเคราะห์สัมพันธภาพในครอบครัวโดยรวม พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีสัมพันธภาพในครอบครัวโดยรวมอยู่ในระดับสูงและระดับปานกลาง (PQ ร้อยละ 51.2, CQ ร้อยละ 46.5) และ (PQ ร้อยละ 38.4, CQ ร้อยละ 43.7) ตามลำดับ และที่มีสัมพันธภาพในครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ (PQ ร้อยละ 10.5, CQ ร้อยละ 9.7)

3.2 ลักษณะการพักอาศัย พบว่า ส่วนมากพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 60.9 รองลงมาคือพักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา ร้อยละ 21.9 และอยู่กับญาติ ร้อยละ 14.8

4. ปัจจัยเสริม

4.1 สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างของรูปแบบวิธีการวัดทั้งสองรูปแบบ มากกว่าร้อยละ 80 ตอบว่าไม่เคยปฏิบัติเลย ในเรื่อง ใช้ยาปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ (PQ ร้อยละ 96.5, CQ ร้อยละ 96.0) มากกว่าร้อยละ 50 ตอบว่าไม่เคยปฏิบัติเลย ในเรื่อง ดูหนังสือโป๊หรือหนังสือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ (PQ ร้อยละ 59.8, CQ ร้อยละ 58.2) ดูวิดีทัศน์/ภาพยนตร์/อินเตอร์เน็ตปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ (PQ ร้อยละ 56.3, CQ ร้อยละ 56.0) และไปเที่ยวสถานเริงรมย์ เช่น ผับ บาร์ คาราโอเกะ (PQ ร้อยละ 57.4, CQ ร้อยละ 56.9) และมากกว่าร้อยละ 40 ตอบว่าไม่เคยปฏิบัติเลย ในเรื่อง ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ (PQ ร้อยละ 40.2, CQ ร้อยละ 41.0) นอกจากนี้จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติ มากกว่าร้อยละ 50 ตอบว่า ปฏิบัติบางครั้ง ถึง ปฏิบัตินานๆ ครั้ง ในเรื่อง ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ (PQ ร้อยละ 51.4, CQ ร้อยละ 50.0) และมากกว่าร้อยละ 30 ตอบว่า ปฏิบัติบางครั้ง ถึง ปฏิบัตินานๆ ครั้ง ในเรื่อง ดูหนังสือโป๊หรือหนังสือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ (PQ ร้อยละ 36.0, CQ ร้อยละ 37.7) ดูวิดีทัศน์/ภาพยนตร์/อินเตอร์เน็ตปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ (PQ ร้อยละ 39.8, CQ ร้อยละ 39.4) และไปเที่ยวสถานเริงรมย์ เช่น ผับ บาร์ คาราโอเกะ (PQ ร้อยละ 34.8, CQ ร้อยละ 34.9)

และจากผลการวิเคราะห์ระดับสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศโดยรวม พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีระดับสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ (PQ ร้อยละ 96.3, CQ ร้อยละ 95.5) และมีระดับสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศอยู่ในระดับปานกลางและระดับสูง (PQ ร้อยละ 2.7, CQ ร้อยละ 3.1) และ (PQ ร้อยละ 1.0, CQ ร้อยละ 1.4) ตามลำดับ

4.2 พฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนสนิท พบว่า พฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนสนิทของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างของรูปแบบวิธีการวัดทั้งสองรูปแบบ มากกว่าร้อยละ 80 ตอบว่าไม่เคยปฏิบัติเลย ในเรื่อง ใช้ยาปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ (PQ ร้อยละ 86.2, CQ ร้อยละ 86.3) และมากกว่าร้อยละ 40 ไม่เคยปฏิบัติเลย ในเรื่อง ดูหนังสือโป๊หรือหนังสือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ (PQ ร้อยละ 49.6, CQ ร้อยละ 49.0) ดูวิดีทัศน์/ภาพยนตร์/อินเตอร์เน็ตปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ (PQ ร้อยละ 50.6, CQ ร้อยละ 48.7) และไปเที่ยวสถานเริงรมย์ เช่น ผับ บาร์ คาราโอเกะ (PQ ร้อยละ 44.6, CQ ร้อยละ 43.9) นอกจากนี้จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติ มากกว่าร้อยละ 50 ตอบว่า ปฏิบัติ-บางครั้ง ถึง ปฏิบัตินานๆ ครั้ง ในเรื่อง ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ (PQ ร้อยละ 55.0, CQ ร้อยละ 56.0) และมากกว่าร้อยละ 30 ตอบว่า ปฏิบัติบางครั้ง ถึง ปฏิบัตินานๆ ครั้ง ในเรื่อง ดูหนังสือโป๊หรือหนังสือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ (PQ ร้อยละ 40.0, CQ ร้อยละ 41.1) ดูวิดีทัศน์/

ภาพยนตร์/อินเตอร์เน็ตปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ (PQ ร้อยละ 40.0, CQ ร้อยละ 40.8) และไปเที่ยวสถานเริงรมย์ เช่น ผับ บาร์ คาราโอเกะ (PQ ร้อยละ 39.0, CQ ร้อยละ 39.6)

และจากผลการวิเคราะห์กลุ่มเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงโดยรวม พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ (PQ ร้อยละ 86.3, CQ ร้อยละ 86.1) และมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลางและระดับสูง(PQ ร้อยละ 10.0, CQ ร้อยละ 9.8) และ (PQ ร้อยละ 3.7, CQ ร้อยละ 4.1) ตามลำดับ

5. พฤติกรรมทางเพศ

จากการศึกษา พบว่าพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างของรูปแบบวิธีการวัดทั้งสองรูปแบบ มากกว่าร้อยละ 80 ตอบว่าไม่เคยปฏิบัติเลย ในเรื่อง ดื่มเหล้า เบียร์ เพื่อกระตุ้นอารมณ์-เซ็กซ์ (PQ ร้อยละ 87.9, CQ ร้อยละ 84.0) พักอาศัยอยู่ด้วยกันกับเพื่อนต่างเพศ (PQ ร้อยละ 87.9, CQ ร้อยละ 85.4) ดูภาพโป๊หรือวีซีดีโป๊กับเพื่อนต่างเพศสองต่อสอง (PQ ร้อยละ 89.4, CQ ร้อยละ 87.0) ไปเที่ยวค้างคืนกับเพื่อนต่างเพศสองต่อสอง (PQ ร้อยละ 84.9, CQ ร้อยละ 82.6) และหาประสบการณ์ทางเพศ (PQ ร้อยละ 90.4, CQ ร้อยละ 88.9) และมากกว่าร้อยละ 60 ตอบว่าไม่เคยปฏิบัติเลย ในเรื่อง มีเซ็กซ์โดยสมัครใจ (PQ ร้อยละ 76.3, CQ ร้อยละ 75.6) โหลดคลิ๊ปโป๊/ภาพโป๊ลงโทรศัพท์มือถือไว้ดู (PQ ร้อยละ 72.9, CQ ร้อยละ 71.1) กอดจูบกับเพื่อนต่างเพศ (PQ ร้อยละ 68.2, CQ ร้อยละ 65.7) และเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศ (PQ ร้อยละ 63.4, CQ ร้อยละ 61.6) ส่วนในเรื่องหาโอกาสอยู่ใกล้ชิดกับเพื่อนต่างเพศ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติเป็นบางครั้ง ถึงปฏิบัตินานๆ ครั้ง (PQ ร้อยละ 45.4, CQ ร้อยละ 49.7) และตอบว่าไม่เคยปฏิบัติเลย (PQ ร้อยละ 42.5, CQ ร้อยละ 38.5)

และจากผลการวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศโดยรวม พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางเพศโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ (PQ ร้อยละ 96.0, CQ ร้อยละ 96.2) และมีพฤติกรรม-ทางเพศอยู่ในระดับปานกลางและระดับสูง (PQ ร้อยละ 3.1, CQ ร้อยละ 2.9) และ (PQ ร้อยละ 0.9, CQ ร้อยละ 0.9) ตามลำดับ

6. ปัจจัยที่ทำนายพฤติกรรมทางเพศ

ผลการศึกษาของวิธีการวัดทั้งสองรูปแบบ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม-ทางเพศ ได้แก่ เพศ อายุ สัมพันธภาพในครอบครัว เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง และพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนสนิท โดยที่เพศ อายุ สิ่งกระตุ้น-อารมณ์ทางเพศ และพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนสนิทมีความสัมพันธ์กันในทางบวก สัมพันธภาพใน-ครอบครัว เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และการเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์กันในทางลบ ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ ได้แก่ ลักษณะการพักอาศัย

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของวิธีการวัดทั้งสองรูปแบบ พบว่า ปัจจัยที่ทำนายพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนสนิท โดยที่สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเป็นปัจจัยที่มีผลมากที่สุด รองลงมาคือเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ ส่วนพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนสนิทเป็นปัจจัยที่มีผลน้อยที่สุด โดยที่สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนสนิทมีผลทางบวก คือ เมื่อมีสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนสนิทมาก จะมีผลทำให้มีพฤติกรรมทางเพศมากด้วย สำหรับเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศมีผลทางลบ คือ เมื่อมีเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศมากขึ้น จะมีผลทำให้มีพฤติกรรมทางเพศน้อยลงหรือดีขึ้น ซึ่งตัวแปรดังกล่าวมีความสัมพันธ์ร่วมกันมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของรูปแบบที่เป็นกระดาษ (PQ) ร้อยละ 52.9 และรูปแบบที่เป็นคอมพิวเตอร์ออนไลน์ (CQ) ร้อยละ 48.8 ซึ่งสามารถสร้างเป็นสมการทำนายพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างของวิธีการวัดทั้งสองรูปแบบ ในรูปสมการคะแนนดิบและสมการคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการทำนายในรูปของคะแนนดิบ

$Y_{PQ} = 15.18 + 0.69X_6 + 0.33X_8 - 0.25X_5$ และ

$Y_{CQ} = 14.41 + 0.89X_6 + 0.13X_8 - 0.22X_5$

สมการทำนายในรูปของคะแนนมาตรฐาน

$Y_{PQ} = 0.36X_6 + 0.24X_8 - 0.26X_5$ และ

$Y_{CQ} = 0.48X_6 + 0.09X_8 - 0.22X_5$

เมื่อ Y_{PQ} = พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนที่ทำแบบสอบถามในกระดาษ

Y_{CQ} = พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนที่ทำแบบสอบถามในคอมพิวเตอร์ออนไลน์

X_5 = เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ

X_6 = สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

X_8 = พฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนสนิท

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่องตัวแปรทำนายพฤติกรรมทางเพศในบริบทความแตกต่างของรูปแบบวิธีการวัดในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐบาล อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. พฤติกรรมทางเพศ

การเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมทางเพศในครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลสองรูปแบบ คือ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามในกระดาษ และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามในคอมพิวเตอร์ออนไลน์ ซึ่งรูปแบบของแบบสอบถามทั้งสองรูปแบบมีรายละเอียดของข้อคำถามที่เหมือนกันและเป็นข้อคำถามที่ถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่เป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ของวัยรุ่น

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐบาล อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ส่วนมากมีพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับต่ำหรือระดับดีมาก และมีนักเรียนน้อยมากที่มีพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับการศึกษาของอาภากรณ์ เตชรัตน์ (2546) ที่พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษามีพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับดี

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบสอบถามในคอมพิวเตอร์ออนไลน์ (CQ) มีการตอบพฤติกรรมในเชิงลบหรือพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่าการทำแบบสอบถามกระดาษ (PQ) โดยร้อยละของการปฏิบัติและไม่ปฏิบัติรายข้อต่างกันร้อยละ 0.7-4.0 สอดคล้องกับงานวิจัยที่พบว่าการใช้แบบสอบถามที่เป็นคอมพิวเตอร์ออนไลน์มีการรายงานสูงกว่าเมื่อเทียบกับการสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่เป็นกระดาษ (Turner et al., 1998; Linh Cu Le et al., 2006) ในเรื่องที่มีความละเอียดอ่อน เช่น การมีเพศสัมพันธ์กับชาย การรายงานการตรวจเอชไอวี (Jonathan Elford et al., 2004) การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอร์ และการใช้สารเสพติด (Yi-Ching Wang et al., 2005)

2. ตัวแปรทำนายพฤติกรรมทางเพศของวิธีการวัดทั้งสองรูปแบบ

จากการศึกษาพบว่าตัวแปรที่มีผลและร่วมทำนายพฤติกรรมทางเพศของวิธีการวัดทั้งสองรูปแบบเหมือนกัน ได้แก่ สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนสนิท โดยตัวแปรดังกล่าวมีความสามารถร่วมกันมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของรูปแบบที่เป็นกระดาษ (PQ) ร้อยละ 52.9 และรูปแบบที่เป็นคอมพิวเตอร์ออนไลน์ (CQ) ร้อยละ 48.8 โดยที่

2.1 สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเป็นปัจจัยที่มีผลมากที่สุดและมีผลทางบวกต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เพราะพฤติกรรมทางเพศเป็นการปฏิบัติพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางอารมณ์ ซึ่งตามทฤษฎีระบบเพศสัมพันธ์เชื่อว่าตัวที่ควบคุมพฤติกรรมมีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคลตามปัจจัยด้านวุฒิภาวะ บรรทัดฐานทางสังคม และจากประสบการณ์ ปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีส่วนในการแสดงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น (จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์, 2543) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารปัจจุบันที่มีเนื้อหาทางเพศไปในทางที่ยั่วยุ โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นที่กำลังมีความสนใจในเรื่องเพศ

มากขึ้น (ตั้ม บุญรอด, 2550) สื่อลามกในปัจจุบันสามารถเข้าถึงได้ง่ายจากระบบอินเตอร์เน็ต ผู้ปกครองขาดความรู้ด้านเทคโนโลยี ไม่มีเวลาในการร่วมใช้คอมพิวเตอร์กับเด็กเป็นช่องว่างทำให้เด็กสามารถเปิดดูได้อย่างสะดวก ซึ่งจากการศึกษาเด็กไทยในสังคมปัจจุบันพบว่า "วัตถุนิยมเพศเสรียาเสพติด" กำลังเป็นค่านิยมพื้นฐานของเด็กไทย อินเตอร์เน็ตเป็นช่องว่างระหว่างพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ การรับข่าวสารได้จึงเปรียบเสมือนดาบสองคม (สมพงษ์ จิตระดับ, 2547) เด็กและเยาวชนร้อยละ 53.2 เคยดูสื่อลามกทางอินเตอร์เน็ต โดยส่วนใหญ่เห็นว่าภาพโป๊/ วีดีโอโป๊ทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรมทางเพศ เช่น ข่มขืน อนาจาร ร้อยละ 81.4 ทำให้วัยรุ่นหมกมุ่นเรื่องเซ็กส์ ร้อยละ 77.4 และทำให้มีการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลและเกิดการเลียนแบบร้อยละ 76.5 (นพดล กรรณิกา, 2550) ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยที่พบว่าการเปิดรับข้อมูลข่าวสารในเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ (ณัฐพร สายพันธ์, 2546) และการศึกษาของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ปี 2547 พบว่าเยาวชนในวัยตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนต้นถึงปริญญาตรีมีพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์สูงถึงร้อยละ 32.7 ซึ่งวัยรุ่นบางกลุ่มเชื่อว่าการดื่มสุราและสารเสพติดบางชนิดช่วยเพิ่มความสุขเมื่อมีเพศสัมพันธ์ และพบว่าการดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องที่มีผลต่อพฤติกรรมในการล่วงละเมิดทางเพศและพฤติกรรรมเสี่ยงทางเพศ (Kaljee et al., 2005) จะเห็นว่าสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศ (เลิศลักษณ์ บุญรอด, 2543) สอดคล้องกับงานวิจัยหลายๆ งานวิจัยที่พบว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เช่น การดื่มสุราหรือของมึนเมา การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดูภาพยนตร์ อินเตอร์เน็ตกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการเที่ยวสถานเริงรมย์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ และพบว่าสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาได้ (อรอุษา จันทรวิรุจ, 2544; ขวัญชนก ศิริวัฒนกาญจน์, 2541; ทวีวรรณ ชาลีเครือ, 2541; วรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์, 2546)

2.2 เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศเป็นปัจจัยที่มีผลรองลงมาจากสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและมีผลทางลบต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เพราะพฤติกรรมทางเพศของแต่ละบุคคลเป็นผลมาจากเจตคติในเรื่องเพศของแต่ละบุคคลนั้น โดยที่เจตคติในเรื่องเพศที่มีมักมาจากการที่บุคคลได้รับความรู้เรื่องเพศซึ่งจะส่งผลไปถึงการมีพฤติกรรมในเรื่องเพศด้วย (Hurlock, Elizabeth. B., 1967) โดยแหล่งที่ก่อให้เกิดเจตคติ ได้แก่ ประสบการณ์ตรง ครอบครัว โรงเรียน กลุ่มเพื่อน สื่อมวลชน ซึ่งเป็นสิ่งที่จะช่วยสนับสนุนให้เกิดเจตคติบางอย่างได้ จะเห็นว่าเจตคตินั้นเกิดขึ้นจากประสบการณ์เฉพาะตัวที่บุคคลที่ได้รับ และอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม สิ่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อการเกิดและการเปลี่ยนเจตคติของบุคคลเป็นอย่างมาก (สุปรียา ตันสกุล, 2549) สอดคล้องกับงานวิจัยหลายๆ

งานวิจัยที่พบว่าเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศทั้งในด้านความคิดความรู้สึกที่มีต่อเรื่องเพศ ด้านความคิดความรู้สึกที่มีต่อบทบาทชายหญิงเกี่ยวกับเรื่องเพศ และด้านความคิดความรู้สึกที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น และพบว่าเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยเรียนของวัยรุ่น (สกล วรเจริญศรี, 2545; ระวิวรรณ กันวี, 2547; ประพจน์ บุญมี, 2544; สมพล วันต๊ะเมล์, 2550)

2.3 พฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนสนิทเป็นปัจจัยที่มีผลรองลงมาจากเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศและสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและมีผลในทางบวก โดยที่ความสัมพันธ์ของเพื่อนร่วมกลุ่มนั้นมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ตั้งแต่วัยเด็ก ในการเลือกคบเพื่อนมักจะเลือกลักษณะคล้ายคลึงกับตน เพื่อนเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยม ลักษณะนิสัย ตลอดจนพฤติกรรมของกลุ่มวัยรุ่นเป็นอย่างมากเพราะเหตุผลว่าธรรมชาติของวัยรุ่นจะมีความผูกพันและต้องการการยอมรับ การชื่นชมจากกลุ่มเพื่อนมากกว่ากลุ่มอื่นๆ (พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์, 2545) นอกจากนี้ยังมีในเรื่องของการคล้อยตาม (Conformity) ซึ่งเป็นคุณลักษณะอย่างหนึ่งทางจิตวิทยาเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองให้เข้ากับมาตรฐานหรือความเชื่อที่ยอมรับกันโดยทั่วไป อันเกิดจากอิทธิพลของกลุ่มทำให้พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาเหมือนหรือคล้ายกับบุคคลอื่นในกลุ่ม (ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร, 2545) บุคคลมักยึดเพื่อนเป็นแนวทางในการยึดหรือปฏิบัติตามกลุ่ม-เพื่อน (สุพัตรา สุภาพ, 2540) สอดคล้องกับงานวิจัยหลายๆ งานวิจัยที่พบว่าลักษณะของกลุ่ม-เพื่อนที่คบมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ (ณัฐพร สายพันธ์, 2546; อรอุษา จันทรวิรุจ, 2544; อนงค์ ชีระพันธ์, 2544) และพบว่าพฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อนสนิท การมีแบบอย่างจากเพื่อนเป็นตัวแปรทำนายพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น (วรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์, 2546; ระวิวรรณ กันวี, 2547; ประพจน์ บุญมี, 2544)

3. วิธีการเก็บข้อมูลพฤติกรรมทางเพศ

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลและร่วมทำนายพฤติกรรมทางเพศของวิธีการวัดทั้งสองรูปแบบไม่แตกต่างกัน ดังจะเห็นได้ว่าการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการวัดทั้งสองรูปแบบพบตัวแปรที่มีผลและร่วมทำนายพฤติกรรมทางเพศได้เหมือนกัน คือ สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนสนิท จึงนับได้ว่าการใช้แบบสอบถามทั้งสองรูปแบบสามารถนำมาใช้เก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมทางเพศในนักเรียนมัธยมศึกษาได้ แต่จะเห็นว่าแบบสอบถามคอมพิวเตอร์ออนไลน์มีจุดเด่นกว่าในเรื่องความสะดวก ความเป็นส่วนตัว และช่วยให้การเก็บข้อมูลมีความคล่องตัว ประสิทธิภาพดีและรวดเร็ว (ธนรักษ์ ผลิพัฒน์ และคณะ, 2552) สอดคล้องกับงานวิจัยของต่างประเทศที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างรู้สึกว่าใช้คอมพิวเตอร์แล้วรู้สึก-

สะดวก และสบายใจในขณะที่พวกเขาตอบคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ทางสังคม (Patricia Kissinger et al., 1999) และพบว่าคอมพิวเตอร์ช่วยให้เก็บข้อมูลได้ครบถ้วนสมบูรณ์ สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลพฤติกรรมส่วนตัวที่ไวต่อความรู้สึก อ่อนไหวและกระทบกระเทือนจิตใจ ทำให้บุคคลกระตือรือร้นที่จะตอบแบบสอบถามเนื่องจากเป็นเทคโนโลยีที่แยกผู้ตอบเป็นส่วนตัว โดยรวมแล้ววิธีการนี้มีอัตราการตอบรับพฤติกรรมในเชิงลบสูงกว่า (สถาปนา เนาว์รัตน์ และคณะ, 2549)

นอกจากนี้การศึกษายังพบว่าการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยในการเก็บข้อมูลสามารถช่วยลดปัญหาการขาดหายของข้อมูลได้ดีกว่าการเก็บข้อมูลโดยวิธีสัมภาษณ์หรือการตอบแบบสอบถามบนกระดาษด้วยตนเอง เนื่องจากผู้ใช้สามารถตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของการตอบโดยคอมพิวเตอร์จะเตือนเมื่อข้ามข้อคำถามที่ต้องตอบไป ทำให้ข้อมูลมีความครบถ้วนสมบูรณ์มากขึ้น และสามารถแสดงผลได้ทันทีหลังจากข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว ข้อมูลสามารถถ่ายโอนไปยังโปรแกรมการวิเคราะห์ข้อมูลลดขั้นตอนในการป้อนข้อมูล (data entry) ช่วยประหยัดเวลา รวมทั้งลดปัญหาข้อผิดพลาดที่อาจเกิดในขั้นตอนการบันทึกข้อมูล (สุภาภรณ์ จียะพันธุ์ และคณะ, 2547) จึงนับได้ว่าแบบสอบถามคอมพิวเตอร์ออนไลน์เป็นทางเลือกในการเก็บข้อมูลพฤติกรรมที่มีความละเอียดอ่อนหรือประยุกต์ใช้เก็บข้อมูลเพื่อเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ของนักเรียนได้อีกวิธีหนึ่ง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ ดังนั้นหากจะแก้ไขปัญหาในระยะยาวต้องอาศัยกลยุทธ์สำคัญในด้านสื่อสารสนเทศ รวมถึงแหล่งอบายมุขด้วย ได้แก่ การลดปัจจัยเสี่ยง โดยมีการควบคุมจัดระเบียบสื่อ และแหล่งอบายมุขที่ไม่เหมาะสมให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น และกำหนดพื้นที่และกฎหมายควบคุมให้ชัดเจน และการเพิ่มบทลงโทษ เป็นต้น การเพิ่มพื้นที่กิจกรรมสร้างสรรค์ โดยโรงเรียน ชุมชน ร่วมกันทำงาน นอกจากนี้ยังต้องมีการสร้างเกราะป้องกัน โดยส่งเสริมความเข้มแข็งของครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศในครอบครัว ซึ่งจะทำให้เกิดสัมพันธภาพในครอบครัวที่ดีอีกด้วย

1.2 เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศด้วย และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่านักเรียนจำนวนมากที่ตอบว่าไม่แน่ใจว่าการเดินโอบกอดกับคนรักในที่สาธารณะเป็นสิทธิส่วนบุคคล เป็นสิ่งที่น่าละอายถ้าหากชายและหญิงมีเซ็กซ์กันก่อนแต่งงาน และการทดลองอยู่กินร่วมกันก่อนแต่งงานเป็นเรื่องปกติที่ควรทำ ดังนั้นครอบครัวควรให้คาวมสำคัญ

และเห็นความจำเป็นในการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ โดยเฉพาะการปลูกฝังเจตคติที่เหมาะสมต่อการมีเพศสัมพันธ์ รวมทั้งโรงเรียนควรพิจารณาในการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียน เช่น การอบรมเรื่องเพศศึกษาและการสร้างเสริมทักษะชีวิตที่จำเป็นในชีวิตวัยรุ่น เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม นอกจากนี้พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิทก็มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนเช่นเดียวกัน ดังนั้นโรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนโดยใช้กลยุทธ์เพื่อนช่วยเพื่อน และกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียน เพื่อลดช่องว่างระหว่างนักเรียนกับครู นักเรียนกับบิดามารดา ทำให้การประสานงานเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่นมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำข้อมูลจากการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการติดตามกำหนดแนวทางและมาตรการที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหาวัยรุ่น ทั้งในส่วนของโรงเรียน สถานศึกษา และหารูปแบบที่เหมาะสมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

1.4 ควรมีการส่งเสริมให้ใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ภายในโรงเรียนเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนในด้านต่างๆ เช่น พฤติกรรมทางเพศ พฤติกรรมการใช้สารเสพติด พฤติกรรมการดื่มสุรา พฤติกรรมการสูบบุหรี่ พฤติกรรมการแสดงความรุนแรง พฤติกรรมการรับประทานอาหาร พฤติกรรมการออกกำลังกาย เป็นต้น โดยเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อเป็นการติดตามแนวโน้ม กำหนดแนวทางและมาตรการที่เหมาะสมในการส่งเสริม-สุขภาพในด้านต่างๆ ของนักเรียน

1.5 เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบวัดหรือแบบสอบถามสองรูปแบบ ซึ่งแบบสอบถามทั้งสองรูปแบบเป็นคำถามชุดเดียวกันและให้กลุ่มตัวอย่างเดียวกันตอบทั้งสองรูปแบบ ระยะห่างของเวลาที่ตอบแบบสอบถามรูปแบบแรกและรูปแบบที่สองห่างกันต้นคาบและท้ายคาบ ซึ่งจากการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวอาจเกิดความคลาดเคลื่อนจากการตอบของกลุ่มตัวอย่างได้ เช่น ตอบโดยเร่งรีบเพราะจะหมดคาบเรียน ตอบโดยไม่ได้พิจารณาข้อคำถามเพราะคิดว่าเป็นคำถามเดิม เป็นต้น เพราะฉนั้นการเลือกใช้วิธีการใดในการเก็บรวบรวมข้อมูล นักวิจัยอาจต้องพิจารณาถึงปัจจัยหลายๆ ด้านประกอบกัน เพื่อให้เกิดความเหมาะสม เนื่องจากเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละวิธีมีทั้งข้อดีและข้อจำกัด ขึ้นอยู่กับการเลือกนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับงาน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยโดยการใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ภายในโรงเรียนเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาอื่นๆ เช่น นักเรียนอาชีวศึกษา กลุ่มนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพื่อจะได้มองเห็นภาพโดยรวมของพฤติกรรมทางเพศได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น และเป็นการติดตามแนวโน้มของพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงลึก (In-depth research) ในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์โดยสมัครใจ โดยเฉพาะในกลุ่มที่หาประสบการณ์ทางเพศที่เปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ

2.3 ควรศึกษาวิจัยพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบอื่น เช่น การค้าประเวณีในกลุ่มนักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งชายและหญิง